

Teresa Węgrzynowicz

Warszawa - Zerzeń. Stan. 4

Informator Archeologiczny : badania 2, 152-153

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŚWIĄTNIKI, pow. Wrocław

patrs wczesne średniowiecze

TERESIN, pow. Bydgoszcz

patrs okres halstacki

WARSZAWA-ZERZEN

Stan.4

Zakład Badań Polskiego Średniowiecza Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej, Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła dr Teresa Węgrzynowicz. Finansował KZ w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Omentarszsko z okresu wczesnośredniowiecznego /kultura grobów kloszowych/.

Prace wykopaliskowe w Warszawie-Zerzeniu, przy ul. Wiąsanej 5 /stan.4/ rozpoczęto w dniu 2.X br. W chwili przygotowywania niniejszego sprawozdania są one w toku. Przy kopaniu dołu natrafiono tu na 3 groby, które zabezpieczyło Pogotowie Archeologiczne działające przy PMA.

Do chwili obecnej przekopano ponad 3 ary powierzchni, odkrywając łącznie 12 grobów, w tym 9 kloszowych i 3 popielnicowe. Na dokładniejsze omówienie zasługuje grób nr 7. Wyjątkowo duży klosz posadowiony był w jamie grobowej głębokości ponad 120 cm. Wypełnisko jamy tworzyła ciemna ziemia przesiewana z dużymi bryłkami węgla drzewnego. Płaskie dno jamy o średnicy ponad 80 cm było wyłożone dużymi, bardzo silnie przepalonymi fragmentami naczyń, leżącymi miejscami w układzie warstwowym. Wśród skorup wykładki natrafiono na pojedynczo, drobne kostki ludzkie. Zarówno konsysten-

oja i zabarwienie piasku calca ponizej ceramicznej wykladki, jak i stan skorup /ich spieczenie w jednolita niekiedy plasczynę, zeszklenie domieszki, najsilniejsze przepalenie warstwy najwyzszej/ dowodzą, że w jamie utrzymywana byla pierwotnie, przed sa- instalowaniem w niej grobu, wybitnie wysoka temperatura. Obecność kostek między fragmentami ceramiki sugeruje, że w jamie dokonano ciałopalenia. Jeśli powyższe przypuszczenie jest słuszne, to od- notowujemy niezwykle rzadkie odkrycie miejsca kremacji zwłok.

Z przeprowadzonego na miejscu wywiadu wynika, że centrum omentarszyska znajduje się na sąsiedniej parceli /nr 7/, gdzie od kilkudziesięciu lat natrafiano na groby. Aktualnie eksplorowany teren jest zapewne zachodnio-południową peryferią omentarszyska. Parcela nr 7 jest obecnie obsiana zbożem ozimym. Jej badania na- leżałoby przeprowadzić w sierpniu lub wrześniu 1969 r.

WIELICZKA, pow. Kraków

Museum Żup Krakowskich
Wieliczka

Badania prowadził mgr Kazimierz Reguła. Finansowało
Museum Żup Krakowskich w Wieliczce. Drugi sezon ba-
dań. Osada z okresu późnolatańskiego i wczesnego
okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Badania były kontynuacją wykopalisk z 1967 r. Głównym obsza-
rem eksploatacyjnym była północno-wschodnia część osady. Rozkopa-
no przestrzeń o łącznej powierzchni 150 m². Pod przemieszaną zie-
mią, zawierającą obok materiału nowożytnego także ceramikę z młod-
szej fazy wczesnego średniowiecza /XII-XIII w./, wystąpiła na głęb.
80-100 cm od powierzchni, warstwa kulturowa z materiałem późnola-